

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 1331

SPRAWOZDANIE
KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie
ustawy - Prawo bankowe (druk nr 1240)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 95b Regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 15 grudnia 2006 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych do pierwszego czytania.

Komisja Finansów Publicznych po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2007 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 23 stycznia 2007 r.

Sprawozdawca

(-) Halina Murias

Przewodnicząca Komisji
Finansów Publicznych

(-) Aleksandra Natalli-Świat

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 dodaje się pkt 28-31 w brzmieniu:

- „28) instytucja dominująca w państwie członkowskim – instytucję kredytową lub bank krajowy, w stosunku do których podmiotem zależnym lub blisko powiązany w rozumieniu pkt 15 lit. a jest instytucja kredytowa, instytucja finansowa lub bank krajowy, oraz które nie są podmiotami zależnymi w stosunku do instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie lub instytucji finansowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa, lub banku krajowego,
- 29) podmiot dominujący w holdingu finansowym w państwie członkowskim – podmiot dominujący w holdingu finansowym lub hybrydowym, który nie jest podmiotem zależnym w stosunku do instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie lub w stosunku do instytucji finansowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa, lub nie jest podmiotem zależnym w stosunku do banku krajowego, jeżeli podmiot ten ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 30) unijna instytucja dominująca – instytucję dominującą w państwie członkowskim, która nie jest podmiotem zależnym w stosunku do instytucji kredyto-

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- wdraża postanowienia dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 1) oraz dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 201),
- zmienia ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119 i Nr 190, poz. 1401.

wej lub banku krajowego, lub instytucji finansowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego,

31) unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym – podmiot dominujący w holdingu finansowym w państwie członkowskim, który nie jest podmiotem zależnym w stosunku do instytucji kredytowej lub banku krajowego, lub instytucji finansowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego”;

2) art. 9-9d otrzymują brzmienie:

„Art. 9. 1. W banku funkcjonuje system zarządzania.

2. System zarządzania stanowi zbiór zasad i mechanizmów odnoszących się do procesów decyzyjnych, zachodzących w banku oraz do oceny prowadzonej działalności bankowej.

3. W ramach systemu zarządzania w banku funkcjonuje co najmniej:

- 1) system zarządzania ryzykiem,
- 2) system kontroli wewnętrznej.

Art. 9a. 1. Zarząd banku projektuje, wprowadza oraz zapewnia działanie systemu zarządzania.

2. Rada nadzorcza banku sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu zarządzania oraz ocenia adekwatność i skuteczność tego systemu.

Art. 9b. 1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem jest identyfikacja, pomiar lub szacowanie oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.

2. W ramach systemu zarządzania ryzykiem bank:

- 1) stosuje sformalizowane zasady służące określeniu wielkości podejmowanego ryzyka i zasady zarządzania ryzykiem,
- 2) stosuje sformalizowane procedury mające na celu identyfikację, pomiar lub szacowanie oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku, uwzględniające również przewidywany poziom ryzyka w przyszłości,
- 3) stosuje sformalizowane limity ograniczające ryzyko i zasady postępowania w przypadku przekroczenia limitów,
- 4) stosuje przyjęty system sprawozdawczości zarządczej umożliwiający monitorowanie poziomu ryzyka,
- 5) posiada strukturę organizacyjną dostosowaną do wielkości i profilu ponoszonego przez bank ryzyka.

3. Bank sprawuje nadzór nad ryzykiem związanym z działalnością podmiotów zależnych.

Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest wspomaganie procesów decyzyjnych przyczyniające się do zapewnienia:

- 1) skuteczności i efektywności działania banku,
- 2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej,
- 3) zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi.

2. System kontroli wewnętrznej obejmuje:

- 1) mechanizmy kontroli ryzyka,
- 2) badanie zgodności działania banku z przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi,
- 3) audyt wewnętrzny.

Art. 9d. 1. W bankach działających w formie spółki akcyjnej, w bankach państwowych i w bankach spółdzielczych, w których kontrola wewnętrzna nie jest realizowana na podstawie art. 10, funkcjonuje komórka organizacyjna przeprowadzająca audyt wewnętrzny, zwana dalej „komórką audytu wewnętrznego”.

2. Zadaniem komórki audytu wewnętrznego jest badanie i ocena, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej oraz opiniowanie systemu zarządzania bankiem, w tym skuteczności zarządzania ryzykiem związanym z działalnością banku.”;

3) po art. 9d dodaje się art. 9e i 9f w brzmieniu:

„Art. 9e. 1. Informacje na temat stwierdzonych nieprawidłowości i wniosków wynikających z przeprowadzonego audytu wewnętrznego oraz działań podejmowanych w celu ich usunięcia są przekazywane okresowo, co najmniej raz w roku, radzie nadzorczej banku.

2. Rada nadzorcza banku może powołać spośród jej członków komitet do spraw audytu wewnętrznego, który sprawuje nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego.

Art. 9f. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej.”;

4) w art. 11 w ust. 1 po pkt 19 dodaje się pkt 19a i 19b w brzmieniu:

„19a) zobowiązania banku do zwiększenia funduszy własnych, o którym mowa w art. 138a ust. 1 pkt 1,

19b) nałożenia na bank dodatkowego wymogu kapitałowego,”;

5) w art. 22a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Bankowego o składzie zarządu oraz o zmianie jego składu niezwłocznie po jego powołaniu lub po dokonaniu zmiany jego składu. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Bankowego także o członkach zarządu, którym w ramach podziału kompetencji podlega w szczególności zarządzanie ryzykiem i komórka audytu wewnętrznego.”;

6) w art. 70 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

- „5. Na wniosek ubiegającego się o kredyt przedsiębiorcy, bank przekazuje, w formie pisemnej, uzasadnienie dokonanej przez siebie oceny zdolności kredytowej. Opłata za sporządzenie takiego uzasadnienia powinna być odpowiednia do wysokości kredytu.
6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy ubiegającego się o pożyczkę pieniężną.”;
- 7) w art. 71:
- a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Suma wierzytelności banku, udzielonych przez bank zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez bank bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych – w zależności od tego, która z tych kwot jest większa – w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej (zaangażowanie), obciążonych ryzykiem jednego podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowań, który wynosi:”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się wobec, określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego, zaangażowań niezagrażających bezpiecznemu prowadzeniu działalności bankowej i prawidłowemu zarządzaniu ryzykiem w banku.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, zaangażowania, o których mowa w ust. 3, warunki, jakie muszą one spełniać oraz zaangażowania, wobec których wymagane jest uzyskanie zgody Komisji Nadzoru Bankowego na niestosowanie przepisów ust. 1 i 2, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji zaangażowań oraz dużych zaangażowań.”;
- d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Banki, z zachowaniem limitów określonych w ustawie, ustalają i weryfikują wewnętrzne limity zaangażowań według kryteriów uwzględniających specyfikę ich działalności.”;
- e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, wymagania dotyczące identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji zaangażowań, w tym dużych zaangażowań.”;
- 8) w art. 92a:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Bank może także przenieść w drodze umowy wierzytelności na, niebędącą towarzystwem funduszy inwestycyjnych tworzącym fundusz sekurytyzacyjny albo funduszem sekurytyzacyjnym, spółkę kapitałową (podmiot emisyjny) w celu emisji przez ten podmiot papierów warto-

ściowych, których zabezpieczenie stanowią sekurytyzowane wierzytelności.”,

b) uchyla się ust. 5 i 6;

9) po art. 92c dodaje się art. 92d w brzmieniu:

„Art. 92d. Bank może zawrzeć umowę o kredytowy instrument pochodny lub inną umowę niż wymieniona w art. 92a ust. 1 i 3, na podstawie których następuje przeniesienie całości lub części ryzyka związanego z wierzytelnościami tego banku.”;

10) w art. 104 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonania umów, o których mowa w art. 92a ust. 3 i art. 92d, oraz związanych z nimi umów o:

- a) nadanie oceny inwestycyjnej (rating) sekurytyzowanym wierzytelnościom,
- b) obsługę sekurytyzowanych wierzytelności,
- c) organizację i przeprowadzenie emisji papierów wartościowych,
- d) ubezpieczenie od ryzyka niewypłacalności dłużników sekurytyzowanych wierzytelności.”;

11) w art. 105:

a) w ust. 1:

– pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym, w zakresie niezbędnym dla:

- a) wykonywania obowiązujących je przepisów dotyczących nadzoru skonsolidowanego, w tym w szczególności dla sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, obejmujących także bank,
- b) zarządzania ryzykiem dużych zaangażowań,
- c) stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6,”

– po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym dla stosowania metod statystycznych, o którym mowa w art. 128d ust. 1 i 6,”

– w pkt 2 dodaje się lit. q w brzmieniu:

„q) właściwej władzy nadzorczej, z którą Komisja Nadzoru Bankowego zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 131 ust. 2 lub w art. 141f ust. 3, w związku z wykonywaniem przez tę władzę nadzoru skonsolidowanego,”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania:

- 1) bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1,
- 2) innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń.”;

12) art. 105a otrzymuje brzmienie:

„Art. 105a. 1. Przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, art. 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

2. Instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą, z zastrzeżeniem ust. 3, przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, pod warunkiem uzyskania pisemnej zgody osoby, której informacje te dotyczą. Zgoda ta może być w każdym czasie odwołana.
3. Instytucje, o których mowa w ust. 1, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, gdy osoba ta nie wykonała zobowiązania lub dopuściła się zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, a po zaistnieniu tych okoliczności upłynęło co najmniej 30 dni od poinformowania tej osoby przez bank lub inną instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów o zamiarze przetwarzania dotyczących jej informacji stanowiących tajemnicę bankową, bez jej zgody.
4. Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3.

5. Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania.
6. Zakres przetwarzanych informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, może obejmować dane dotyczące osoby fizycznej lub dane dotyczące zobowiązania.
7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii właściwych nadzorów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przetwarzanych informacji, o których mowa w ust. 6, oraz tryb ich usuwania, uwzględniając właściwą ochronę praw osób, których informacje dotyczą, oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa środków zgromadzonych w bankach i innych instytucjach ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów.”;

13) po art. 111 dodaje art. 111a w brzmieniu:

- „Art. 111a. 1. Bank obowiązany jest, z zastrzeżeniem ust. 2, ogłaszać w sposób ogólnie dostępny informacje o charakterze jakościowym i ilościowym dotyczące adekwatności kapitałowej.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:
 - 1) informacji, których pominięcie lub zniekształcenie nie może zmienić oceny lub decyzji osoby wykorzystującej takie informacje przy podejmowaniu decyzji ekonomicznych, albo wpłynąć na taką ocenę lub decyzję (informacje nieistotne),
 - 2) informacji, których ujawnienie może mieć niekorzystny wpływ na pozycję banku na rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów,
 - 3) informacji objętych tajemnicą prawnie chronioną.
 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, bank podaje przyczyny odstąpienia od ogłoszenia informacji oraz ujawnia ogólne dane z tego zakresu, o ile nie są to informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.
 4. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały, szczegółowe zasady i sposób ogłaszania informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz zakres informacji podlegających ogłaszaniu.”;

14) tytuł rozdziału 10 otrzymuje brzmienie:

„Fundusze własne, kapitał wewnętrzny i gospodarka finansowa banków”;

15) w art. 127:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,
- b) w ust. 2:

– w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu:

- „d) inne pozycje bilansu banku, określone przez Komisję Nadzoru Bankowego,”
- w pkt 3 dodaje się lit. f w brzmieniu:
- „f) inne pomniejszenia funduszy podstawowych banku, określone przez Komisję Nadzoru Bankowego”
- c) w ust. 3:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych – utworzony na podstawie odrębnych przepisów,”
- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) pomniejszenia funduszy uzupełniających, określone przez Komisję Nadzoru Bankowego”
- d) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) może określić, w drodze uchwały:
- a) inne pozycje bilansu banku, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. d, ich wysokość, zakres i warunki ich zaliczania do funduszy podstawowych banku,
- b) wysokość, zakres i warunki pomniejszania funduszy podstawowych banku o pozycje, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. a-e,
- c) inne pomniejszenia funduszy podstawowych, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. f, ich wysokość, zakres i warunki pomniejszania o nie funduszy podstawowych banku,
- d) inne pozycje bilansu banku, o których mowa w ust. 3 pkt 3, ich wysokość, zakres i warunki ich zaliczania do funduszy uzupełniających banku,
- e) pomniejszenia funduszy uzupełniających, o których mowa w ust. 3 pkt 4, ich wysokość, zakres i warunki pomniejszania o nie funduszy uzupełniających banku.”
- e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6. Na wniosek banku realizującego program postępowania naprawczego lub banku przejmującego bank zagrożony upadłością lub likwidacją, Komisja Nadzoru Bankowego może wydać zgodę na nieuwzględnianie w pomniejszeniach funduszy podstawowych lub uzupełniających, dla celów wyznaczania limitów, o których mowa w art. 71 ust. 1 i 2, części lub całości zaangażowania kapitałowego banku w instytucje finansowe, instytucje kredytowe, banki i zakłady ubezpieczeń, wyrażonego w postaci:
- 1) posiadanych akcji lub udziałów,
 - 2) kwot zakwalifikowanych do zobowiązań podporządkowanych,
 - 3) innego zaangażowania kapitałowego w składniki zaliczane do funduszy własnych lub kapitałów tych podmiotów, w tym dopłaty

na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, według wartości bilansowej.

7. Zaliczanie lub pomniejszenie, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, może wymagać zgody Komisji Nadzoru Bankowego. Wymóg uzyskania zgody Komisji określa uchwały, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2.”;

16) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. 1. Bank jest obowiązany utrzymywać:

- 1) fundusze własne na poziomie nie niższym niż równowartość w złotych kwoty określonej w art. 32 ust. 1, a w przypadku banków spółdzielczych będących członkami zrzeszenia, określonej w art. 32 ust. 2, z uwzględnieniem art. 172 ust. 3, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu sprawozdawczym, z tym że wkłady niepieniężne nie mogą przekroczyć 15% funduszy zasadniczych banku,
 - 2) sumę funduszy własnych i dodatkowych pozycji bilansu banku określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:
 - a) suma wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie,
 - b) oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny),
 - 3) współczynnik wypłacalności na poziomie co najmniej 8%, a bank rozpoczynający działalność operacyjną na poziomie co najmniej 15% przez pierwsze 12 miesięcy działalności, a przez następne 12 miesięcy działalności – co najmniej 12%.
2. Bank dokonuje regularnych przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego w celu zapewnienia, że proces ten jest kompleksowy i odpowiedni do charakteru, skali i złożoności działalności banku.
3. Za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego bank może stosować metody statystyczne do obliczania wymogów kapitałowych.
4. Bank, w celu ustalania wymogów kapitałowych, może na warunkach, zasadach i w sposób określony w uchwale Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w ust. 6 pkt 5, korzystać z ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez:
- 1) zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej, określonych w uchwale Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w ust. 6 pkt 6,
 - 2) agencje kredytów eksportowych.

5. Banki, zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej oraz agencje kredytów eksportowych, z których ocen korzystają banki, są obowiązane udzielać Komisji Nadzoru Bankowego informacji niezbędnych do weryfikacji spełniania warunków korzystania z tych ocen.
6. Komisja Nadzoru Bankowego określi, w drodze uchwały:
 - 1) dodatkowe pozycje bilansu banku, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz zakres, sposób i warunki ich wyznaczania,
 - 2) szczegółowe warunki szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów, o których mowa w ust. 2,
 - 3) zakres i szczegółowe zasady wyznaczania wymogów kapitałowych, w tym zakres i warunki stosowania metod, o których mowa w ust. 3, oraz zakres informacji załączanych przez bank do wniosków o wydanie zgody, o której mowa w ust. 3 i w art. 128d ust. 1,
 - 4) sposób i szczegółowe zasady obliczania współczynnika wypłacalności banku,
 - 5) warunki i sposób korzystania z ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej oraz agencje kredytów eksportowych, zasady powiązania ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej ze stopniami jakości kredytowej i warunki zmiany takich powiązań oraz zasady korzystania przez bank z ocen wiarygodności kredytowej nadawanych przez agencje kredytów eksportowych w celu ustalenia wymogów kapitałowych,
 - 6) oceny wiarygodności kredytowej nadawane przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej, z których bank może korzystać w celu ustalenia wymogów kapitałowych i zakres korzystania z tych ocen oraz ich powiązanie ze stopniami jakości kredytowej,
 - 7) zasady i warunki, zgodnie z którymi bank może uwzględniać zawarcie umów, o których mowa w art. 92a ust. 1 i 3 oraz art. 92d, na potrzeby wyznaczania wymogów kapitałowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
7. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, bank jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Bankowego.
8. Komisja Nadzoru Bankowego może określić, w drodze uchwały, wiążące banki normy ostrożnościowe, określające dopuszczalne ryzyko w działalności banków inne niż wymogi kapitałowe, oraz zakres ich stosowania.
9. Komisja Nadzoru Bankowego może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na przekroczenie limitu doty-

czącego wielkości wkładów niepieniężnych, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

10. Uwzględnienie przez bank dodatkowych pozycji bilansu, o których mowa w ust. 6 pkt 1, oraz stosowanie metod, o których mowa w ust. 6 pkt 3, przy spełnieniu warunków określonych na podstawie tych przepisów może być uzależnione od uzyskania zgody Komisji Nadzoru Bankowego innej niż wskazana w ust. 3.”;

17) po art. 128c dodaje się art. 128d w brzmieniu:

- „Art. 128d. 1. Bank będący unijną instytucją dominującą i podmioty zależne od tego banku działające z tym bankiem w holdingu, oraz podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym, mogą stosować wspólnie metody statystyczne, o których mowa w art. 128 ust. 3, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Bankowego. Komisja Nadzoru Bankowego, udzielając zgody może określić w jej treści warunki i terminy dotyczące stosowania tych metod.
2. Komisja Nadzoru Bankowego wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wpłynięcia kompletnego wniosku o jej wydanie. Do postępowania z wnioskiem w sprawie o wydanie zgody stosuje się odpowiednio art. 33.
 3. Komisja Nadzoru Bankowego wydając zgodę współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do samego rozstrzygnięcia, jak i jego przesłanek.
 4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Bankowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Bankowego wydaje zgodę, biorąc pod uwagę opinie wyrażone przez właściwe władze nadzorcze. W treści uzasadnienia decyzji Komisja Nadzoru Bankowego uwzględnia poglądy i zastrzeżenia innych właściwych władz nadzorczych otrzymane w terminie, o którym mowa w ust. 2.
 5. Decyzję w sprawie zgody otrzymują właściwe władze nadzorcze.
 6. W przypadku gdy zgodę na wspólne stosowanie z bankiem metod statystycznych przez unijne instytucje dominujące i ich podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym wydają inne właściwe władze nadzorcze, Komisja Nadzoru Bankowego współpracuje z nimi przy wydawaniu przez te władze zgody.
 7. Bank, o którym mowa w ust. 6, informuje Komisję Nadzoru Bankowego o zamiarze wspólnego stosowania metod statystycznych oraz o planowanym zakresie i terminie złożenia wniosku o wydanie zgody przez właściwą władzę nadzorczą, o której mowa w ust. 6.
 8. Bank, o którym mowa w ust. 6, niezwłocznie po złożeniu wniosku o wydanie zgody, przez właściwą władzę nadzorczą, o której mowa w ust. 6, przedstawia Komisji Nadzoru Bankowego wnio-

sek w zakresie dotyczącym banku. Art. 141g ust. 3 stosuje się odpowiednio.

9. Komisja Nadzoru Bankowego może wyrazić opinię w zakresie postępowania, o którym mowa w ust. 6, w terminie umożliwiającym wydanie przez właściwą władzę nadzorczą zgody w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania przez tę władzę wniosku o jej wydanie.

10. Komisja Nadzoru Bankowego przekazuje bankowi, o którym mowa w ust. 6, rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o wspólne stosowanie metod statystycznych wydane przez właściwą władzę nadzorczą.”;

18) w art. 133 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) badaniu jakości systemu zarządzania bankiem, w szczególności systemu zarządzania ryzykiem oraz systemu kontroli wewnętrznej,”

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) badaniu przestrzegania limitów, o których mowa w art. 71 i art. 79a, oraz ocenie procesu identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji zaangażowań, w tym dużych zaangażowań,

6) badaniu przestrzegania przez bank, określonych przez Komisję Nadzoru Bankowego norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banków, zarządzania ryzykiem prowadzonej działalności, w tym dostosowania do rodzaju i skali działalności banku procesu identyfikacji i monitorowania ryzyka oraz sprawozdawania o ryzyku,”

c) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) dokonywaniu oceny szacowania, utrzymywania i przeglądu kapitału wewnętrznego.”;

19) w art. 138:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4-6 w brzmieniu:

„4) opracowanie i stosowanie procedur, które zapewnią utrzymywanie, bieżące szacowanie i przegląd kapitału wewnętrznego oraz funkcjonowanie systemu zarządzania bankiem,

5) zastosowanie szczególnych zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków lub odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub szczególnego traktowania aktywów przy obliczaniu wymogów kapitałowych,

6) ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku”

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ograniczyć zakres działalności banku lub jego jednostek organizacyjnych,”

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Środki podejmowane w ramach nadzoru nie mogą naruszać umów zawartych przez bank, z wyłączeniem umów:

- 1) o których mowa w art. 92a ust. 1 i 3 oraz w art. 92d,
- 2) zawartych przez bank krajowy z podmiotami działającymi w tym samym holdingu oraz umów zawartych przez bank krajowy z podmiotami, z którymi posiada bliskie powiązania.”;

20) po art. 138 dodaje się art. 138a w brzmieniu:

„Art. 138a. 1. Komisja Nadzoru Bankowego może:

- 1) zobowiązać bank do zwiększenia funduszy własnych,
 - 2) nałożyć na bank dodatkowy wymóg kapitałowy ponad wartość wynikającą z wymogów kapitałowych obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez Komisję Nadzoru Bankowego na podstawie uchwały, o której mowa w art. 128 ust. 6 pkt 1 i 3-7, w szczególności w przypadku negatywnych ustaleń dokonanych w trakcie czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji zaangażowań, w tym dużych zaangażowań.
2. Komisja Nadzoru Bankowego może także nałożyć dodatkowy wymóg kapitałowy w przypadku stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem.”;

21) w art. 141f dodaje się ust. 6-11 w brzmieniu:

„6. Nadzór skonsolidowany w przypadku gdy:

- 1) pierwotnym podmiotem dominującym w holdingu jest instytucja dominująca w państwie członkowskim albo unijna instytucja dominująca – sprawuje władza nadzorcza, która udzieliła zezwolenia na prowadzenie działalności tej instytucji,
- 2) podmiotem dominującym wobec banku jest podmiot dominujący w holdingu finansowym w państwie członkowskim albo unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym – sprawuje Komisja Nadzoru Bankowego,
- 3) podmiotem dominującym wobec instytucji kredytowej jest podmiot dominujący w holdingu finansowym w państwie członkowskim albo unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym – sprawuje władza nadzorcza, która udzieliła zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej,
- 4) unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym albo podmiot dominujący w holdingu finansowym jest podmiotem dominującym wobec instytucji kredytowych, działających na podstawie zezwoleń udzielonych w państwach członkowskich – sprawuje władza nadzorcza, która udzieliła zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej

- z państwa, w którym ma siedzibę unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym albo podmiot dominujący w holdingu finansowym,
- 5) unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym albo podmiot dominujący w holdingu finansowym z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podmiotem dominującym wobec banku krajowego i instytucji kredytowych – sprawuje Komisja Nadzoru Bankowego,
 - 6) instytucje finansowe z siedzibą w różnych państwach członkowskich są podmiotami dominującymi wobec banku lub instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń udzielonych w państwach członkowskich, w których mają siedziby te instytucje finansowe – sprawuje władza nadzorcza, która udzieliła zezwolenia na prowadzenie działalności bankowi lub instytucji kredytowej o najwyższej sumie bilansowej,
 - 7) instytucja finansowa jest podmiotem dominującym wobec banku lub instytucji kredytowych działających na podstawie zezwoleń udzielonych w państwach członkowskich innych niż państwo siedziby tej instytucji finansowej – sprawuje władza nadzorcza, która udzieliła zezwolenia na prowadzenie działalności bankowi lub instytucji kredytowej o najwyższej sumie bilansowej, a bank lub instytucję kredytową uważa się za podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym.
7. Właściwe władze nadzorcze mogą uzgodnić, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 1-6, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowych lub względną istotność ich działalności w państwach członkowskich.
 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, właściwe władze nadzorcze uzgadniają, która z władz sprawuje nadzór skonsolidowany.
 9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym albo instytucji kredytowej lub banku o najwyższej sumie bilansowej, o których mowa w ust. 6 pkt 1-7.
 10. Komisja Nadzoru Bankowego informuje Komisję Europejską o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego w wyniku ustaleń, o których mowa w ust. 8.
 11. Komisja Nadzoru Bankowego informuje unijną instytucję dominującą, unijny podmiot dominujący w holdingu finansowym albo bank o najwyższej sumie bilansowej, o których mowa w ust. 6 pkt 1-7, o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119) w art. 33:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Do określonych w ustawie decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przedmiocie udzielenia zgody stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

2. Decyzje Komisji Nadzoru Finansowego w przedmiocie:

- 1) wyrażenia oceny,
- 2) zezwolenia,
- 3) zgody,
- 4) nakazania bankowi zmiany lub rozwiązania umowy,
- 5) nakazania sprzedaży akcji w oznaczonym terminie,
- 6) odmowy przesłania właściwym władzom nadzorczym państwa goszczącego zawiadomienia,
- 7) odmowy powiadomienia właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego,
- 8) zakazania instytucji finansowej prowadzenia działalności na terenie państwa goszczącego,
- 9) nakazania bankowi wstrzymania wypłat z zysku,
- 10) nakazania wstrzymania tworzenia nowych jednostek organizacyjnych banku, oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej,
- 11) zawieszenia w czynnościach członków zarządu banku lub instytucji finansowej,
- 12) ograniczenia zakresu działalności banku, oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej,
- 13) nałożenia kary finansowej na bank, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej lub instytucję finansową,
- 14) likwidacji banku lub oddziału banku zagranicznego,
- 15) określenia zakresu uprawnień likwidatora lub innej osoby wyznaczonej przez właściwe władze nadzorcze państwa członkowskiego do przeprowadzenia likwidacji instytucji kredytowej,
- 16) odwołania członka zarządu banku,
- 17) nałożenia na członków zarządu banku lub instytucji finansowej oraz na władze oddziału instytucji kredytowej kary pieniężnej,
- 18) zakazania udzielania lub ograniczenia udzielania kredytów i pożyczek pieniężnych akcjonariuszom (członkom) oraz członkom zarządu, rady nadzorczej i pracownikom banku,
- 19) żądania zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia,
- 20) zobowiązania banku do zwiększenia funduszy własnych, o którym mowa w art. 138a,

- 21) nałożenia na bank dodatkowego wymogu kapitałowego,
 - 22) ustanowienia i odwołania kuratora,
 - 23) ustanowienia zarządu komisarycznego,
 - 24) przejęcia banku przez inny bank za zgodą banku przejmującego,
 - 25) wystąpienia do Rady Ministrów o likwidację banku państwowego,
 - 26) odwołania likwidatora banku wyznaczonego przez bank,
 - 27) zawieszenia działalności banku
- mają moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. O ile ustawa nie stanowi inaczej, termin wydania określonych w niej opinii wynosi 30 dni.”;”;

2) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) użyte w art. 4 w ust. 1 w pkt 8 w lit. b i w pkt 15 w lit. b, w art. 4a, w art. 6a w ust. 1 w pkt 1 w lit. k i w ust. 3, w art. 6c w ust. 1 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 2-6, w art. 6d w ust. 1, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w art. 9f, w art. 14 w ust. 1, w art. 17 w ust. 3, w art. 19, w art. 22 w ust. 3, w art. 22a w ust. 2, w art. 22b w ust. 1-5, w art. 22c w ust. 2, w art. 25 w ust. 1, 2, 4 i 6-9, w art. 26a w ust. 1 i 4-6, w art. 28 w ust. 1, w art. 30 w ust. 1a i w ust. 4, w art. 30a, w art. 31 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2 w pkt 3 i w ust. 4, w art. 32 w ust. 5, w art. 33 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 34 w ust. 1 i 2, w art. 35, w art. 36 w ust. 1, w art. 37, w art. 39 w ust. 1, w art. 40 w ust. 1, 4 i 8, w art. 40a w ust. 2, w art. 42 w ust. 1, w art. 44 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 48c w ust. 1, 3 i 4, w art. 48d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 48e-48g, w art. 48h w ust. 1 w pkt 6, w ust. 2, 2a i 3-5, w art. 48l, w art. 48ł, w art. 53 w ust. 4, w art. 71 w ust. 3-6 i 8, w art. 79b w ust. 1, w art. 92b w ust. 3, w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. r, w art. 110 w pkt 3, w art. 111a w ust. 4, w art. 122 w ust. 3, w art. 124 w ust. 1 i 2, w art. 124a, w art. 127 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d oraz w pkt 3 w lit. f, w ust. 3 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2 w lit. a, b i d, w pkt 3 i 4 oraz w ust. 4-7, w art. 128 w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 3-10, w art. 128a-128c, w art. 128d w ust. 1-4 oraz w ust. 6-10, w art. 129 w ust. 3, w art. 131 w ust. 1, w art. 132, w art. 133 w ust. 2 w pkt 6, w art. 134 w ust. 2, w art. 135 w ust. 1 i 3, w art. 136 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 137 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 138 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 2-5, w ust. 6 w pkt 4 i w ust. 6a-6d, w art. 138a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w pkt 2 i w ust. 2, w art. 139 w ust. 1 w pkt 1 i 3, w art. 140, w art. 140a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 140b i 140c, w art. 141 w ust. 1 i 4, w art. 141a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 2-5, w art. 141b, w art. 141c w ust. 2 i 3, w art. 141d w ust. 2, w art. 141e, w art. 141f w ust. 3 i 4, w ust. 6 w pkt 2 i 5 oraz w ust. 10 i 11, w art. 141g w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 2 i 5, w art. 141h w ust. 1 i 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 141i w ust. 1 i 4, w art. 141j, w art. 141k w ust. 3 i 4, w art. 141l, w art.

142 w ust. 1-3, w art. 143 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 144 w ust. 1 i w ust. 7-10, w art. 145 w ust. 1, 2a i 5, w art. 146 w ust. 3, w art. 147 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 148 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 153 w ust. 1, w art. 154 w pkt 2 i 3, w art. 155 w ust. 2, w art. 156a, w art. 157, w art. 157a-157d, w art. 158 w ust. 1, 3 i 5 i w art. 171 w ust. 6 i 7 w różnych przypadkach wyrazy „Komisja Nadzoru Bankowego” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Komisja Nadzoru Finansowego”.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2007 r., z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Ewa Ośniecka-Tamecka

Min.EOT/*129*/DP/2007/pk

Warszawa, dnia *401*, 2007 r.

Pani
Aleksandra Natalli-Świat
Przewodnicząca
Komisji Finansów Publicznych
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej sprawozdania Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe (druk nr 1240), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), w związku z art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu, przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką – Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Przewodnicząca,

W związku z przedstawionym sprawozdaniem Komisji Finansów Publicznych (druk nr 1331) (pismo nr FPB-0150-136-07), pragnę zgłosić następujące uwagi do zawartego w w/w sprawozdaniu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe:

- I. Do art. 128d projektu została wprowadzona poprawka polegająca na dodaniu ust. 7 i 8. Przepisy te przewidują, iż bank, który ma zamiar wystąpić do właściwych władz nadzorczych, innych niż Komisja Nadzoru Bankowego (KNB), z wnioskiem o zgodę na wspólne stosowanie metod statystycznych przez unijne instytucje dominujące i ich podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym, ma obowiązek uprzedniego poinformowania KNB o zamiarze wystąpienia z takim wnioskiem oraz planowanym zakresie i

terminie złożenia tego wniosku (art. 128d ust. 7). Ponadto art. 128d ust. 8 nakłada na bank obowiązek przedstawienia KNB, wniosku w zakresie dotyczącym tego banku niezwłocznie po jego złożeniu do właściwych władz nadzorczych. Wniosek ten ma być przetłumaczony na język polski (art. 141g ust. 3 ustawy – Prawo bankowe).

- II. Dodane przepisy art. 128d ust. 7 i 8 projektu ustanawiają zatem dodatkowe obowiązki banku zamierzającego wystąpić o zgodę właściwych władz nadzorczych, o której mowa w art. 128d ust. 6 projektu, co powoduje przyznanie KNB uprawnień, których nie przewidują przepisy dyrektywy 2006/48. Zasady uczestniczenia krajowych władz nadzorczych w procedurze wydawania zgody na stosowanie metod statystycznych przez władze nadzorcze innego państwa członkowskiego, określa art. 129 ust. 2 tejże dyrektywy. Przepis ten nie ustanawia po stronie banku żadnego obowiązku informacyjnego w stosunku do władz nadzorczych innych niż właściwe władze nadzorcze, do których wystąpiono z wnioskiem o zgodę, ani obowiązku przedstawienia tym władzom części złożonego wniosku. Z dyspozycji art. 129 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2006/48 wyraźnie wynika, iż wniosek taki jest przedkładany wyłącznie władzom nadzorczym właściwym do wydania zgody na wspólne stosowanie metod statystycznych przez unijne instytucje dominujące i ich podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym. Przepis ten przewiduje również, iż inne władze nadzorcze uzyskują informację o złożonym wniosku i jego treści od władz nadzorczych, do których wniosek ten został złożony. Dodane zatem art. 128d ust. 7 i 8 projektu ustawy nie stanowią implementacji żadnego z przepisów dyrektywy 2006/48, ale ustanawiają obowiązki banków i uprawnienia KNB nieprzewidziane w tymże akcie prawa wspólnotowego.
- III. Z punktu widzenia zadań wykonywanych przez KNB jako władzy nadzorczej nad bankami i instytucjami kredytowymi, za uzasadnione należałoby uznać dążenie tego organu do uzyskania uprawnienia do żądania od banku, o którym mowa w art. 128d ust. 6 projektu, informacji o planach wystąpienia przez unijną instytucję dominującą i jej podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym, w których uczestniczy ten bank, z wnioskiem o zgodę do innych właściwych władz nadzorczych na wspólne stosowanie metod statystycznych w okresie przed złożeniem tego wniosku, jak i o fakcie jego złożenia i treści tego wniosku. Regulacje krajowe nie mogą jednak prowadzić do pozbawienia lub ograniczenia efektywności postanowień aktów prawa wspólnotowego (zob. sprawa C-129/96 *Inter-Environnement Wallonie ASBL przeciwko Région Wallonne*, Zb. Orz. 1997, s. I-7411), tj. w przypadku przedmiotowego projektu - art. 129 ust. 2 dyrektywy 2006/48. Intencją ustawodawcy wspólnotowego było bowiem ustanowienie w zakresie właściwości władz nadzorczych do rozpatrywania wniosków o wyrażenie zgody na wspólne stosowanie metod statystycznych zasady 'one-shop-stop', tj. wskazania jednego organu właściwego do przyjęcia wniosku złożonego przez unijną instytucję dominującą i jej podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym. Nałożenie na bank dodatkowego obowiązku w zakresie przedstawienia KNB części wniosku może powodować pozbawienie w znacznej części

skuteczności w/w zasady. Przepis art. 129 dyrektywy 2006/48 zakłada bowiem, iż cel w postaci uzyskania przez KNB odpowiednich informacji o złożonym do innych władz nadzorczych wniosku o wyrażeniu zgody na wspólne stosowanie metod statystycznych ma zostać osiągnięty przede wszystkim przez ścisłą współpracę organów nadzorczych państw członkowskich o złożonych wnioskach, a nie poprzez nakładanie dodatkowych obowiązków na instytucje finansowe (zob. również motyw 21 preambuły dyrektywy 2006/48).

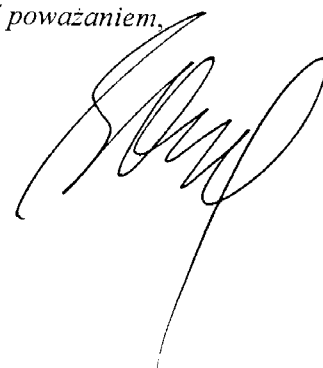
- IV. Jak wskazał Europejski Bank Centralny (EBC) w opinii z 17.02.2005 r. w sprawie projektu dyrektywy 2006/48 (CON/2005/4; Dz. Urz. UE z 2.3.2005, C 52/37), istotne znaczenie interpretacyjne dla prawidłowego zastosowania art. 129 ust. 2 tejże dyrektywy może mieć praktyka wypracowana w tym zakresie przez Komitet Europejskich Nadzorców Bankowych (CEBS). Z motywu 23 preambuły dyrektywy 2006/48 wynika bowiem, iż dla osiągnięcia celu w postaci sprawnego działania rynku wewnętrznego w dziedzinie bankowości konieczne jest również zbliżanie praktyk w zakresie uregulowań prawnych i nadzoru między właściwymi organami państw członkowskich. Zgodnie z wytycznymi CEBS z 4 kwietnia 2006 r. (ang. *Guidelines on the implementation, validation and assessment of Advanced Measurement (AMA) and Internal Ratings Based (IRB) Approaches*) w momencie gdy dana grupa podmiotów wyraża jasno sprecyzowany zamiar wystąpienia z takim wnioskiem, istotne jest, aby organem koordynacyjnym na tym etapie postępowania (tj. przed złożeniem wniosku) były władze nadzorcze właściwe dla wydania takiej zgody dla całej grupy (pkt 41 i 44). Podkreślono jednocześnie, iż faza ta powinna odbywać się w formie konsultacji i współpracy, a zatem nie w postaci obowiązku informacyjnego. Wytyczne te nie przewidują natomiast w ogóle obowiązku określonego w art. 128d ust. 8 projektu tj. przekazywania przez podmiot, należący do grupy składającej do właściwego nadzorca wniosek o wydanie zgody na wspólne stosowanie określonych metod statystycznych, części tego wniosku do władz właściwych do wykonywania nadzoru nad tym podmiotem.
- V. Ponieważ przepisy art. 128d ust. 7 i 8 projektu nie implementują przepisów dyrektywy 2006/48, a treść wynikających z nich dla banków obowiązków i uprawnień dla KNB jest odmienna od praktyki uznanej przez CEBS i EBC za efektywne zastosowanie art. 129 ust. 2 tejże dyrektywy, istnieją poważne wątpliwości co do zgodności tej regulacji z prawem Unii Europejskiej. Wątpliwości te pogłębia fakt, iż przepisy projektu nie określają *expressis verbis* konsekwencji niedochowania przez bank obowiązków z art. 128d ust. 7 i 8 w odniesieniu do ważności zgłoszonego wniosku, zakresu uprawnień KNB do wyrażenia opinii na podstawie art. 128d ust. 7, czy też skuteczności na terenie Polski decyzji o zgodzie wydanej przez właściwego władze nadzorcze innego państwa członkowskiego. W zakresie tej ostatniej kwestii, z art. 129 ust. 2 akapit 6 dyrektywy 2006/48 wynika, iż władze państw członkowskich mają obowiązek przyjąć za rozstrzygającą decyzję o wyrażeniu zgody na wspólne stosowanie metod statystycznych przez inne właściwe władze nadzorcze. Zatem skuteczność tej decyzji nie może być uzależniona na gruncie prawa krajowego od jakichkolwiek przesłanek innych niż te przewidziane w dyrektywie

(zob. *per analogiam* sprawa C-106/89 *Marleasing S.A. przeciwko La Comercial Internacional de Alimentacion S.A.*, Zb. Orz. 1990, s. I-4135). W tej sytuacji faktyczna skuteczność stosowania art. 128d ust. 8 projektu, bez możliwości nałożenia jakichkolwiek sankcji za niedochowanie przewidzianego w nim obowiązku, może być znacznie ograniczona.

VI. Przy braku określenia skutków niedochowania przez bank obowiązku z art. 128d ust. 8 projektu, praktyka wykonywania tego przepisu przez KNB może potencjalnie prowadzić do ograniczania możliwości występowania przez unijną instytucję dominującą i jej podmioty zależne lub podmioty zależne od unijnego podmiotu dominującego w holdingu finansowym o zgodę na wspólne stosowanie metod statystycznych do innych właściwych organów nadzoru. A zatem regulacja ta może mieć potencjalnie istotny wpływ na zakres działalności instytucji finansowych w Polsce. Z tych przyczyn projekt takiej regulacji podlegać powinien obowiązkowi uprzedniej konsultacji z EBC zgodnie z procedurą ustanowioną na mocy decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29.06.1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE z 3.7.1998, L 189/42). Brak takich konsultacji, niezależnie od ich pozytywnej lub negatywnej opinii EBC, może być traktowany jako istotne uchybienie proceduralne skutkujące nieważnością przyjętych przepisów krajowych (zob. sprawy: C-194/94 *CIA Security International*, Zb. Orz. 1996, s. I-2201; C-443/98 *Unilever*, Zb. Orz. 2000, s. I-7535; C-159/00 *Sapod Audic*, Zb. Orz. 2002, s. I-5031), a zatem potencjalnie również i art. 128d ust. 8 projektu.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe (druk nr 1240), ujęty w sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych (druk nr 1331), jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem przedstawionym w pkt I-VI niniejszej opinii w odniesieniu do art. 128d ust. 8 projektu.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Zyta Gilowska
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów